

ster sige dertil, at han er nu af en anden Mening, for de to Skoler ere ens. Men der har jeg jo fremhævet forleden Dag hvilken Forskel, der er mellem de to Embeder, og hvad Forskel der er paa Mandens Kvalifikationer til at indtage disse Embeder, idet der for det første var den Bestemmelse ved Embedet ved Borgerskolen, at den paagældende kunde blive tilsynshavende ved samtlige Kommuneskoler, og det er der ikke Tale om for Friskolens Vedkommende, og dernæst, at Flertallet i allerhøjeste Grad maatte ønske, at den paagældende ikke paa nogen Maade blev ansat ved den Skole af de Grunde, som jeg har nævnt forrige Gang. Borgmesteren derovre kan være meget berettiget til at udtale sig om Sagen for Ministeren, saasom han vidste, hvad alle derovre vidste, at Ministeren faktisk, trods alt, vilde indstille denne Mand; det var jo bleven sagt, inden Afgørelsen af paagældendes Venner derovre. Ministerens mærkelige Optræden er igen klar af følgende: Ministeren har, akkurat den samme Dag, da Jørgensen blev udnævnt, foretaget en anden Udnævnelse, en Udnævnelse af den Mand, som var indstillet derovre som Nr. 1; han maatte af Vejen. Ministeren har sagt, at i en større By vil der altid let være en Mand ved Skolen, som er kvalificeret til at blive Overlærer, og saa bør han blive det. Her var nu en Mand ganske glimrende anbefalet, med Eksaminer, som næsten ikke kunde være finere, og en Uddannelse saa god, som den kan forlanges — han var ansat ved Betalingsskolen og for saa vidt selvskreven til at blive Overlærer ved den. Men hvad gør Ministeren? Samtidig med, at han ansætter Jørgensen, flytter han denne Mand over til et Overlærerembede i Nørresundby. Disse Forhold lade sig jo aldeles ikke omstøde, og jeg vil bede den ærede Minister om at holde sig til de faktiske Forhold, hvis han igen tager Ordet. Endelig skal jeg minde om den Omstændighed, som den ærede Minister selv indirekte har oplyst, at Ministeren ikke kunde formaa sit Departement til at gøre en Indstilling, saadan som han vilde have den, idet det aabenbart ikke vilde indstille Jørgensen — hvis Ministerens Resolution er rigtig —, jeg har jo forleden Dag fremhævet den Modsætning mellem den første og anden Sætning, som aabenbarer dette. Fra Departementet har Ministeren altsaa ikke kunnet erhverve en saadan Indstilling, men ikke destomindre har han ansat Jørgensen derovre, derfor er jeg fuldstæn-

dig berettiget til at bruge den Betegnelse for Ansættelsen, som jeg har brugt. Ministeren kan naturligvis have en anden Mening, det er jo altid en Skønssag, men hvad der ikke er en Skønssag er de Argumentationer, som støtte sig til faktiske Forhold, til hvad der er nedlagt i de officielle Skrivelser, og det er det, Ministeren ikke har kunnet rokke.

Jeg skal saa i Forbindelse dermed gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Aalborg; thi han udtalte forleden Dag et Par Ord om denne Ansættelse og sagde, at der var det Gode ved den, at Ministeren her havde lyttet til den almindelige Vælgerklasses Mænd. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at til denne hører 10 af Byraadet derovre; af disse 10 have 7 ikke Børn i Skolen, og det er disse 7, der have stemt for, at Jørgensen skulde tages med i Indstillingen, men af de 3 andre, hvilke havde Børn i Skolen, stemte den ene af disse den almindelige Vælgerklasses Mænd med Flertallet, og de to vare borte fra Mødet. Dernæst maa det fastholdes, at de 8 Mænd, som vare indstillede, vare indstillede af det samlede Byraad og kun et Mindretal bestaaende af 7 af 17 indstillede den Mand, som Ministeren partout vilde have derover. Nu spørger jeg, om det virkelig skulde være saadan, at den Mand, som kun 7 af 17 ville have, skulde være mere kvalificeret til Embedet end nogen af de 8 Mænd, som Byraadets samtlige 17 stemmende Medlemmer indstillede.

Dernæst siger det ærede Medlem, at Højre skulde ikke tale om saadanne Ting, thi en Gang var en „afdanket“ Redaktør Willemoes blevet ansat i Skolens Tjeneste derovre, og saa knyttede det ærede Medlem nogle Bemærkninger dertil. Dertil vil jeg sige, at denne Ansættelse skete for 13½ Aar siden, saa det er noget sent at komme og klage over den nu, dernæst, at Manden ikke kunde betegnes som „afdanket“, dernæst, at den Ansættelse foretoges ikke af en Højreminister, men af den stedlige Skoledirektion, og navnlig for det fjerde havde man der, saa vidt jeg ved, „lyttet til den almindelige Vælgerklasses Mænd“ — jeg siger saa vidt jeg ved —, idet der var fuldstændig Enighed imellem den mindstbeskattede og den højstbeskattede Vælgerklasses Mænd. Det Tilfælde kan derfor det ærede Medlem ikke fremføre.

Jeg ønsker saa endnu kun at gøre en Bemærkning til den ærede Forsvarsminister angaaende den Afskedigelse, jeg tilod mig forleden Dag at omtale. Jeg vil